

لپتوسپیروزیس

تب شالیزار

گروه پیشگیری و مبارزه بابیماریهای واگیر

معاونت بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی گیلان

درمان

درمان آنتی بیوتیکی بیشترین ارزش را موقعی که بین ۴

روز اول بیماری، شروع شود دارد ولی متأسفانه تشخیص

لپتوسپیروز ندرتاً به سرعت انجام می گیرد.

توجه: نمونه خون حتماً قبل از شروع درمان با آنتی

بیوتیک باید اخذ شود تا امکان جداسازی و یا

مشاهده باکتری لپتوسپیرا میسر شود.

روشهای مبارزه با لپتوسپیروز:

خشکاندن باتلاقیها و برکه ها

مبارزه با جوندگان و گوشتخوران وحشی در

محدوده زندگی انسانها و حیوانات اهلی

افزایش سطح آگاهی عمومی بویژه افرادی که

از نظر شغلی در معرض خطر ابتلاً به بیماری

قرار دارند

مکانیزاسیون کشاورزی و استفاده از تجهیزات

ماشینی جهت کاشت و داشت و برداشت

محصولات بویژه در شالیزارها

لپتوسپیروز چیست؟

یک بیماری عفونی مشترک انسان و حیوان است و در جوامعی که شغل غالب افراد آن کشاورزی است دیده میشود. در مناطقی که وضعیت آن مطلوب نباشد تا ۲۰٪ موجب مرگ ومیر می شود. بیماری لپتوسپیروز که در ایران به تب شالیزار معروف است. در کشور ما، لپتوسپیروز در سواحل دریای خزر بخصوص استانهای گیلان و مازندران شیوع زیادی دارد. این بیماری بیشتر در فصول گرم سال و در مناطق روستایی دیده می شود.

راه های انتقال:

عفونتهای لپتوسپیروزی معمولاً در اثر تماس مستقیم و یا غیرمستقیم انسان یا دام با آب، خاک یا غذای آلوده شده توسط ادرار آلوده تعداد زیادی از حیوانات وحشی یا اهلی مبتلا حاصل میشود. همچنین در اثر تماس مستقیم با ادرار یا بافتهای حیوانات مبتلا، بیماری منتقل میشود. این باکتری ها از طریق زخم یا خراشهای ایجاد شده بر روی پوست بدن، سطوح مخاطی، بافت ملتحمه چشم، تنفس قطرات ریز و معلق مایعاتی که آلوده هستند وارد بدن میشوند

انتقال بیماری از انسان به انسان بسیار نادر است

علائم بیماری:

با تب ولرز و سردرد (شبهه سرماخوردگی) شروع می شود و در مراحل شدید تر علائم دیگری مثل یرقان یعنی زردی و نارسایی کلیه به آن افزوده می شود و ممکن است بیمار به دیالیز احتیاج پیدا کند. تورم و پرخونی غشاً ملتحمه چشم به صورت دو طرفه، درد مفاصل، ترس از نور، جوشهای قرمز پوستی، بی اشتها، تهوع و استفراغ، گاهی اسهال و در زنان حامله خطر از بین رفتن جنین و سقط وجود دارد.

راه های انتقال بیماری:

عامل بیماری که یک باکتری است از طریق ادرار حیوانات آلوده مثل گاو و گوسفند و... و بعضی از جوندگان مثل موش وارد آب ها و محیط اطراف می شود. طبیعی است اگر فردی با پای برهنه خصوصاً زخمی وارد این آب ها شده یا دست خود را در آب های آلوده بشوید و یا در آن شنا کند عامل بیماری وارد بدن وی شده و پس از حدود یک هفته علائم بیماری ظاهر می شود.

اقدامات پیشگیری:

در آموزشها توصیه شود حتماً از کفش و چکمه برای انجام فعالیتهای کشاورزی و دامداری خود استفاده نمایند.

هرگونه زخم در دست و پا را پانسمان نمایند تا در هنگام کار کشاورزی و دامداری به این بیماری مبتلا نگردند.

لازم به یادآوری است که این بیماری از راه مخاط به خصوص مخاط دستگاه گوارش در اثر مصرف آبهای آلوده نیز منتقل می گردد.